

naturligvis det, man fra Ministeriets Side i første Række maa skaffe sig Sikkerhed for. Der er forskellige andre Omraader, som man med lige saa stor Ret kunde inddrage under et saadant Tilsyn med de heromhandlede Forsikringsvirksomheder, som det er sket overfor de sociale Forsikringsvirksomheder. Der er f. Eks. Spørgsmaalet om, i hvor stort et Antal man kan have Forsikringsvirksomheder, som konkurrerer med hinanden og fordyrer hindandens Drift, og der er navnlig Spørgsmaalet om, hvilket Forhold der bør være mellem Selskabets Ydelse og de Præmier, der forlanges af de forsikrede. Det har den Kommission, som har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, imidlertid ikke ment at burde tage op til Løsning ved denne Lejlighed. Jeg beklager mig ikke derover, men jeg henviser til, at det i Virkeligheden er et Omraade, der ved andre Forsikringsvirksomheder er inddraget under Tilsynet og derfor med samme Ret kunde være inddraget under dette.

Jeg nævner endvidere, at der er Undtagelser med Hensyn til gensidige Forsikringselskaber, hvis Omraade er snævert begrænset i faglig eller stedlig Henseende. Man tænker vel paa disse mindre gensidige Selskaber, som omfatter et Sogn, en Kommune eller en endnu mindre Kreds af Personer, og har ment, at de burde være unddraget Tilsyn. Det er vel ogsaa nødvendigt i Øjeblikket, hvis der skal gennemføres en Lov, som giver Staten Ret til at gribe ind paa disse Forsikringsomraader. Men jeg ønsker dog at fremhæve, at det ikke netop er til Fordel for de forsikrede, at man unddrager disse Virksomheder fra de Bestemmelser, der gennemføres ved en Lov som denne, og at det sikkert efterhaanden, som man ser de heldige Virkninger af et saadant Forsikringstilsyn, ogsaa paa dette Omraade vil blive erkendt fra alle Sider, at selv for saadanne mindre Selskaber vil det være meget heldigt, om der bliver stillet visse Krav til dem med Hensyn til, hvor stor den Kreds skal være, som forsikres, og hvilken Sikkerhed der skal ydes, for at Foreningen kan opfylde sine Forpligtelser overfor de paagældende.

Paa dette sene Tidspunkt er der dog ikke Grund til at optage Spørgsmaal af denne Art til Forhandling i Forbindelse med det foreliggende Lovforslag. Jeg ønsker blot at pege derpaa og gentage min Udtalelse om, at det sikkert vil være heldigt, om et Forslag som dette, saa snart det er muligt af Hensyn til Rigsdagens Tid, bliver ophøjet til Lov.

Ellinger: Da Lovforslaget om Forsikringsvirksomhed forelaa her forrige Aar, udtalte jeg ved første Behandling, at det eneste rigtige vilde være at indrette et Kontor for de Forsikringer, her er Tale om, med Forsikringsraadets Formand som Chef, og da jeg af det foreliggende Lovforslag ser, at man nu netop ønsker at gaa den Vej, kan jeg kun udtale min Glæde over, at de Overvejelser, der er blevet anstillet i Ministeriet, har ført til det Resultat, som jeg pegede paa i Fjor. I saa Henseende beklager jeg ikke at kunne være enig med den ærede 5te tingvalgte Landstingsmand (M. C. Jensen). Men den højtærede Minister kan være henrykt over, at det Medlem, som i Fjor var Ordfører for det socialdemokratiske Parti, i Aar er forhindret i at kunne udføre dette Hverv ved den paagældendes Optagelse i Ministeriet; thi den ærede socialdemokratiske Ordfører den Gang ironiserede stærkt over § 51 og angreb ikke uden Føje § 74. Begge disse Paragraffer findes uændrede i det foreliggende Lovforslag. Socialdemokratiets ærede Ordfører i Fjor stillede tillige visse principielle Krav til en Forsikringslov, og det var ikke Krav, som den paagældende stillede paa egen Haand, de blev fremsat paa Partiets Vegne som Partikrav. Det første af disse principielle Krav var, at de, der vilde danne Forsikringselskaber, kun kunde opnaa dette gennem Koncession, det andet, at der i Loven skulde forefindes Kontrol med Forsikringsgrundlaget, det tredje, at der skulde gives Lovregler om Midlernes Anbringelse — det burde ikke tillades Forsikringselskaber at anbringe deres Penge i andre Forsikringselskaber —, og endelig gik det fjerde principielle Krav ud paa, at der ved saadanne Selskabers Dannelse skulde anlægges et Depot som Sikkerhed for de Forpligtelser, som Selskabet indgik. Naar man nu paa ny faar forelagt Lovforslaget, leder man efter, hvor disse principielle Krav er kommet til Udtryk. Men der findes ingenting. Man er i samme Tilstand som Matrosen, der steg i Land paa Toldboden: „Hvor er I henne, store og smaa, I Havets stolte Svaner?“. Ja, „Får, hvor flyver Svanerne hen? — Bort, langt bort“, naar der er foregaaet et Ministerskifte.

Nu skal vi altsaa behandle det foreliggende Lovforslag, og da det ikke afviger meget stærkt fra Kommissionens Forslag og heller ikke fra det Forslag, som Handelsminister Jørgen Christensen fremsatte i Fjor, og for hvilket han egentlig fik læst og paaskrevet, saa maa jeg sige, at i det store og hele tror jeg, det indeholder gode Betin-